

19. Aarg. Nr. 9.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

2. Maj 1919.

Lønsagen.

Paa Delegeretmødets sidste Dag var Lønsagen til Behandling og fik saavel som alle de andre Sager en meget indgaaende Behandling.

Man kan rolig sige, at aldrig har Situationen præget vore Forhandlinger saaledes som paa dette Møde. Alle Talerne mødtes i Enighed om, at vi ikke længere kunne klare os med de nuværende Lønninger. Nu maatte der gøres noget, om vi ikke helt skulde gaa til Grunde. Der stilledes utallige Forslag om Krav paa Lønforøgelse. Forslag, der var vidt forskellige i Form, men fælles for alle var det bestemte Forlangende om en betydelig Forøgelse af Lønnen, absolut Enighed om, at Hovedbestyrelsen maatte tage kraftig fat og ikke lade sig skræmme af nogen Hindring.

Koste hvad det vil, vore Forhold maatte og skulde undergaa en væsentlig Forbedring.

For de af os, der gennem en Aarrække har arbejdet i Organisation, har fulgt den gennem ondt og godt, var det opsigtsvækkende at se, hvor let Forslagene om kraftige Foranstaltninger gled over Læberne og fandt villig Jordbund i Forsamlingen.

Udtalelser og Forslag, der blot for kort Tid siden vilde være mødt af Forsamlingens Modvillie, blev nu godt modtagne og videre uddybede.

Dansk Lokomotivmands Forenings Medlemmer, der tidligere kun har beskæftiget sig med Ordet Strejke i Forbindelse med andre Organisationer tog paa Delegeretmø-

det Spørgsmaalet op til indgaaende Forhandling.

Der er altsaa sket en meget stærk Strømning blandt Lokomotivpersonalet.

Da vi sidste Efteraar fik Lønningerne forøgede med et midlertidig Tillæg af 25 pCt. og fik Dyrtidstillæget forøget med 120 Kr., troede mange, at nu var Nøden afhjulpen, man troede, at nu kunde Hullerne lukkes, nu kunde Garderoben fornyes osv.; men man blev sørgelig skuffet, thi dels fulgte Prisforhøjelserne saa hurtig efter, at Lønforhøjelserne slugtes heraf; men dertil kom, at Garderoben for de flestes Vedkommende er gaaet saa fuldstændig paa Retur, at det lidet der blev tilovers fra Prisforhøjelserne aldeles ikke forslog til Fornyelse af Garderoben eller til Fornyelse af vore Hjemms forskellige Brugsgenstande, som Personalet ikke har været i Stand til at forny efterhaanden som de er gaaet til. En Gang naas Bunden og saa kan man ikke klare sig med mindre Summer til en lejlighedsvis Fornyelse, men enten maa man savne eller man maa have større Beløb til Raadighed.

Først gik det ud over Garderoben, der jo for manges Vedkommende ikke var saa særdeles fyldig. Man fandt saa paa, at der var to Sider paa et Stykke Tøj og sendte da de gamle Stykker til Skræderen og fik en Jakke og Vest vendt for den samme Pris, som man tidligere havde givet for hele Sættet. Men man klarede sig og haabede paa bedre Tider. Nu er den Tid kommen, hvor ogsaa den

nye Side af Klæderne er opslidt, hvor alle de gamle Stykker er anvendte.

Kort sagt: Bunden er naaet.

Der er nu ingen anden Udvej end flere Penge, mange Penge maa der til, saafremt vi ikke højt skal gaa til Grunde.

Delegeretmødet sluttede med at formulere et Krav om en yderligere midlertidig Lønforhøjelse af 12 pCt. af Gennemsnitslønnen samt et Supplementstillæg af 600 Kr.

Naar Mødet nøjedes med dette beskedne Krav, var det fordi det gælder om at faa Kravene gennemført snart — meget snart.

I disse Dage fornyes der mange Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i private Virksomheder, Overenskomster, der byder betydelig mere end der bydes navnlig Lokomotivfyrbøderne.

Der er sikkert mange af os, der aldrig har overvejet, hvorledes vore Lønninger ser ud udregnet ugevis. Vi vil derfor her præsentere vore Medlemmer for de forskellige Løn-satser omregnet i Ugeløn. Aaret er regnet til 52 Uger.

Lønnen for Lokomotivfyrbødere — altsaa Grundlønnen — + 25 pCt. Tillæget, + 720 Kr. i Dyrtidstillæg er paa Sats a) (Kjøbenhavn) 47 Kr. 74 Øre, paa Sats b) 46 Kr. 30 Øre, paa Sats c) 44 Kr. 86 Øre, paa Sats d) 42 Kr. 69 Øre pr. Uge. Der findes saaledes endnu Lønninger for Lokomotivfyrbødere paa 42 Kr. 69 Øre.

42 Kr. 69 Øre for en Uges Arbejde af en Maskinarbejder Anno 1919, der har været saa letsindig at lade sig ansætte som Lokomotivfyrbøder, ladet sig ansætte til at arbejde Søg-nedage, Søndage eller Helligdage, om Dagen eller om Natten, alt for en Løn, Grundløn, midlertidigt Løntillæg, Dyrtidstillæg af ialt — 42 Kroner 69 Øre.

Eller hvad mener man om, at en Lokomotivfyrbøder i Brande, Landets dyreste By, erholder en Ugeløn af 44 Kr. 86 Øre.

Ugelønnen for en Lokomotivfører er paa Sats ab) 56 Kroner, og paa Sats cd) 54 Kroner, beregnet paa samme Maade som ovenfor anført.

Slutløningerne er for Lokomotivfyrbøderne paa Sats a) 56 Kr. 39 Øre, paa Sats b)

54 Kr. 95 Øre, paa Sats c) 53 Kr. 51 Øre og paa Sats d) 51 Kr. 35 Øre.

Efter 12 Aars Forløb er den højeste Løn, der ydes en Lokomotivfyrbøder i Kjøbenhavn 56 Kr. 39 Øre pr. Uge — alt iberegnet.

Den højeste Løn for Lokomotivførere er paa Sats ab) 73 Kr. 70 Øre og paa Sats cd) 71 Kr. 54 Øre pr. Uge.

Der er sikkert ikke et Menneske, der vil paastaa, at disse Lønninger er passende.

Efter de Krav, der stilledes paa Delegeretmødet til midlertidig Regulering, vilde laveste Løn for Lokomotivfyrbødere blive paa Sats a) 62 Kr. 53 Øre, paa Sats b) 60 Kr. 95 Øre, paa Sats c) 59 Kr. 37 Øre og paa Sats d) 57 Kr. pr. Uge.

Højeste Løn vil blive paa Sats a) 72 Kr. 02 Øre, paa Sats b) 70 Kr. 45 Øre, paa Sats c) 68 Kr. 86 Øre og paa Sats d) 66 Kr. 48 Øre pr. Uge.

Som man ser, er det rimelige og billige Krav og det mindste vi kan nøjes med. Endda vil man ikke faa fuld Godtgørelse for Prisstigningen.

Kravet er nu fremsendt til Myndighederne og vi haaber paa, at det maa nyde hurtig Fremme.

Med Delegeretmødets manende Røst i frisk Minde lyder det ud til de danske Lokomotivmænd: „Vær beredt!“ — ingen ved ret, hvad Fremtiden bærer i sit Skød.

De Lokomotivmænd, som var Delegerede og som nu forlængst er gaaet i Gang igen i den daglige Tjeneste, har vel alle spredt over Landet det Indtryk de modtog af Delegeretmødets faste Stemning, at alle de Delegeredes bestemte Beslutning om at kræve gennemført gode økonomiske Forhold og en rimelig og fornuftig ordnet Tjeneste.

Vi forstod af Delegeretmødet, at Lokomotivmændenes Taalmodighed nu var spændt til det yderste og at Tiden slider haardt paa dens Streng, saa den staar i Fare for at bryde.

Dette skulde jo meget nødig ske, og vi antager ogsaa, at den kommende Tid — den nærmeste Tid — vil bringe den Lægedom, som skal hindre mulige Udslag af den Stemning, der beherskede Delegeretmødet.

Ingen Tjenestemand ønsker at gaa til Yder-

ligheder, det har alle Tider ligget Tjenestemanden fjernt; men har først den Tanke fæstnet Rod, at vi intel faar, at vi skal trykkes endnu dybere ned, saa langt ned som ingen anden arbejdende Medborger — fordi vi er skikkelige —, da er der kun een Ting der kan hjælpe og det er, at de lovgivende og bevilligende Myndigheder lukker Øjnene op og ser, hvor det bærer hen, og i Tide bevilger de nødvendige Midler for at Tjenestemændene kan bringe deres Hjem paa Fode igen og til, at de kan leve paa en saadan Maade, som de med Rette kan kræve.

„Vær beredt“, lyder det, og det er manende Ord, som ingen og som den kloge Lokomotivmand ikke sidder overhørig, men inåretter sig efter. — Vi vil gerne sige til Lokomotivmændene: „Tænk paa Fremtiden og husk, at den kan have alt i sit Følge.“

Vi ved, at den Spareskilling, som den forudseende Lokomotivmand havde lagt til Side for at imødegaa trange Tider i Hjemmet, forlængst er opbrugt, men vi ved ogsaa, at det nu mere end nogensinde er nødvendig at have en Reservebeholdning og at den maa skabes — selv om man skal savne det nødvendigeste.

Men er der noget Tjenestemændene i de forløbne Aar har lært og lært til Gavns, da er det at forsage. De kender intet til at deltage i Storbyens rige Forlystelseliv — og Tiden er gylden for de Templer, hvor man morer sig. Men Tjenestemanden kommer der ikke — man lever ikke paa de Steder af hans Penge. Han kommer ikke paa Strøget, fordi hans Tøj ikke egner sig til at præsenteres der. Og det er Statens Tjenestemænd! — —

Derfor ved vi de har lært den Kunst at forsage, og vi ved, at de er sig Alvoren i den kommende Tid bevidst.

Vi haaber, at alt vil komme til at gaa paa normal Maade og at Lovgivningsmagten forstaar, at Situationen er kritisk for Tjenestemandens Hjem, og Samfundet maa vel lønne sine Tjenere paa en saadan Maade, at Hjemmenes Standard i nogen Grad kan opretholdes. Vi haaber det bedste — men er belavet paa alt.

Men det er ingen Kunst mere for Tjenestemanden at forsage.

Appel til Retfærdighedsfølelsen

Vi staar overfor et økonomisk Sammenbrud. Vi er alter tvungne til af Omstændighederne at henvende os i Ærbødighed for Gud ved hvilken Gang med vor Henvendelse til Regeringen om yderligere Hjælp. Man har Gang efter Gang beskaaret vore beskedne, velbegrundede Krav. Resultatet heraf er ikke udeblevet. En forarmet Tjenestemandstand rører alter paa sig.

Vi spørger: Vil Regeringen alter stadfæste en Lov, der vil virke som en Lap paa vor opslidte Skjorte? Vi spørger ikke uden Grund.

Vi stod med vore Opsigelser i Haanden som Indsats for vor økonomiske Eksistens. Regeringen Repræsentanter vidste dette — men manglede Retfærdighedsfølelse.

Vi mindes første Afsnit af Krigsperioden med sin enorme Tafik, paa visse Stationer til Tider ganske overvældende, og hvor Personalet paa eget Ansvar maatte tilsidesætte Regler og Bestemmelser for saa at sige ikke at køre fast, det der da blev præsteret af legemligt og aandeligt Slid, af stærkt forceret Merarbejde, af Overarbejde gav mange ældre og veltjente Tjenestemænd et Knæk, fordi den menneskelige Ydeevne blev overbelastet. Men selve Arbejdet blev ved fælles Bestræbelser udført og Togene kunde gennemføres med en i Betragtning af Forholdene ringe Forsinkelse.

Regeringens Mænd kunde med Rette have sagt: „Det viste sig, vi havde en Stab af ofervillige, dygtige, tjenstvillige Mænd. Resultatet af deres uundværlige Indsats for Samfærdigheden har vi her i vor Pengekasse. Tjenestemændenes Arbejde ligger nu ude i Landets forskellige Erhverv i Form af stor Velstandsforøgelse.“

Hvad Løn høstede vi trods Dyrtidens Tryk? hvor var Retfærdighedsfølelsen?

Trykket er alter til Stede, vore Tillidsmænd føler, ser og hører det. — Husk, at vor Skjorte ikke længere kan lappes! Det gælder vor Eksistens!

Vi er ikke stillet som den private Arbejder, der i Strejken har et Vaaben, naar hans økonomiske Eksistens trues. Vi maa ikke strejke. Undertiden retfærdiggøres en Ting blot derved, at den samler Opmærksomheden om en Uret. Det er det en Strejke gør.

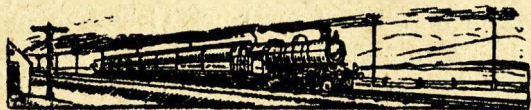
Hvad opnaas der ved Uretfærdighed? Man opnaar at vække de laveste Instinkter i Mennesket. Hvem kan bestride, at det lønner sig at betale og behandle os godt, at lade os leve under ordentlige Forhold?

Regeringen har Magten til at løse dette

Spørgsmaal! Vil den løse Spørgsmaalet? Vi appellerer til Retfærdighedsfølelsen.

Trykket er blevet for højt. Ventilene blæses af, vi maa have fyldt op med Vand, det Vand, som kan holde Trykket nede. Det nyter ikke længere at forsøge paa at dæmpe paa Fyret.

A. Wedebye. Slagelse.

Lønningskampen.

Roskilde Byraad havde paa sin Dagsorden den 20. Marts en Anmodning fra Roskilde Kommunes Funktionærer og Arbejdsmænd om et yderligere 25 pCts fast Tillæg til Grundlønnen. Det taler til Ære for Roskilde Byraad med Borgmesteren i Spidsen, at der med Akklamation blev vedtaget følgende: En kommunal Arbejdsmand faar i fast Grundløn 2400 Kr. plus 720 Kr. i Dyrtidstillæg, ialt 3120 Kr. — Min faste Grundløn er med 25 pCts Tillæg ca. 1975 Kr., altsaa 425 Kr. mindre end den kommunale Arbejdsmands.

Mine ærede Kolleger og Medansatte! Da jeg læste dette, var den første Tanke, der faldt mig ind: Hvad betyder Ordet Proletar? Og jeg gik hen og slog op i Hagerups Leksikon og læste: „Proletarer kaldtes de romerske Borgere, der ikke havde Formue nok til at kunne oplages i Skatteklasserne. Heraf Ordet Proletar om dem, der intet ejer.“

Jeg forstaar herud af, at med „Proletar“ menes den lavest lønede Klasse af Samfundsborgerne, dem der intet har lært og intet ejer uden deres Hænder til Jordens lunge Arbejde.

Jeg meddeler kun dette til behagelig eller ubehagelig Overvejelse og Eftertanke. Naar en Kommune er saa demokratisk at give sine Arbejdsmænd i fast Grundløn 2400 Kr., lad os andre saa se paa vor Grundløn. Vi maa nok spørge: Hvem bliver Proletaren? — Og det hedder jo: Proletarer, forener eder!

Maatte det være mig tilladt derefter at give et lille Fingerpeg med Henblik paa den kommende Lønrevision. Der er indenfor enhver Kategori Lønskala en for lang Trappetige, inden vedkommende Tjenestemand kommer op paa en Lønning, der giver ham et antageligt Udkomst. Han maa tære Smalkost i altfor trange og lange Overgange. Det er en

uomstødelig Kendsgerning, at i de unge Aar og Manddomsaarene har alt, hvad der føler Liv, en naturlig Trang til Stræben opad, om jeg saa maa sige, mod Lyset. Det har ethvert Træ og enhver Plante, og de, der staar i Skyggen, naar ikke den Udvikling, som de, der staar frit i Solen. Alt Liv er begrænset i Tiden. Om Vegetationen gælder det som om Mennesker, at kun i nogle faa Aar har den Frødhedens og Udviklingens Saft i sine Aarer. Dette er en Livssandhed og Udviklingens Lov. Og med os er det saaledes: Penge giver Adgang til Lys og Udvikling. Men det er Penge Tjenestemanden mangler i de unge og kraftfulde Aar. I disse sit Livs bedste Aar bliver han ligesom lænnet med en lille Løn. Gud ved af hvad Grund? Maaske er det for at han ikke skal sprælle for meget. Men det er en gammel Fordom, som vi skal dreje Halsen om paa.

Det er jo først, naar Tæppet er ved at gaa ned for sidste Akt, at Tjenestemanden naar en antagelig Løn, først naar Livspulsens engang saa heftige Slag er ved at sagtnes. Haanden bliver træt og Gangen langsom og inden ret længe maa han trække sig tilbage til Lænestolen for i Skuffelsernes Drømme at lænke paa det, han aldrig naaede til, fordi han ligesom Træet eller Planten stod i Skyggen og manglende Sol i de kraftige Aar.

I de unge Aar skal den ugifte tænke paa at stifte eget Hjem og det koster Penge, navnlig i vore Dage, og Gæld er et daarligt Grundlag at bygge Hjemmet paa. En blodig Uret har Staten begaaet mod de ugifte i disse snart fem Krigsaar. En ugift udfører det samme Arbejde som den gifte, og han vil blive som hin, Familieforsørger og Borger i Staten, som er hans Arbejdsgiver. Og endda er Forholdene saadanne, at klog er den som siger: Jeg skal ikke giftes, stifte Gæld og gøre et Menneske foruden mig selv og eventuelle Børn ulykkelige. Og saa fortsætter den unge sin vagabonderende Tilværelse med at flytte fra det ene Logi og Pensionat til det andet, og alle Steder bliver han trukket op og blanket af lige ind til Skjorten. Saadan ser en vorrende Ægtemand af Tjenestemandstanden ud Anno 1919. Vilde det ikke være en retfærdig Opfejning til dem, der er blevet gift i det sidste Aarstid eller agter at gifte sig, om de fik udbetalt deres Tilgodehavende, som er blevet fradraget dem i deres Egenskab af ugifte under Dyrtidskampagnen. Et Tusind Kroner er jo ogsaa Penge.

Jeg skal slutte denne Artikel med at henstille til det ærede Timands-Udvalg, at Toppen bibeholdes, eventuelt forhøjes, men at nogle af de nederste Trin fjernes, saa Springet bliver noget længere til det første. Dette

vil hæve Manden til Gavn for Staten og Samfundet.

N. Hammer.

En Opfordring!

Lad mig straks sige, at jeg er ugift, altsaa hører jeg til 2. Klasses Arbejdere, i hvert Tilfælde med Hensyn til Betalingen for mit Arbejde. Det er disse mindre betalte Arbejdere jeg vil forsøge at slaa et Slag for, jeg siger det straks, fordi der saa maaske er nogle ærede Læsere, som vil springe denne Artikel over paa Grund af Snæversyn eller manglende Interesse. Det er jo desværre saaledes, at jo længere Tid der gaar paa den Maade, vort Arbejde nu betales paa, hvor Lønnen herfor betragtes som Alnise eller rettere Forsørgelse, hvor Lønnen betragtes som Hjælp fra Staten for at undgaa, at vi sulter ihjel, for at undgaa, at vi eventuelt ved at mangle det mest paatrængende nødvendige skulde tænke paa at blive Bolscheviker; jo længere Tid der gaar paa den Maade, mener jeg at spore en stedse stigende Tendens netop fra egne Kolleger, som er saa lykkelige at være gifte, til at være om jeg saa maa sige ligegyldige og sløve med Hensyn til at fastholde Kravet om lige Løn for lige Arbejde.

Den Maade, som vi ugifte under Krigsperioden, og som det lader til fremdeles skal behandles paa, er mildest talt oprørende og uretfærdig.

De Værdier i Form af Penge og de Værdier disse Penge i Form af Hjem, Hustru og Børn ville repræsentere er jo faktisk frataget os ugifte til Fordel for — hvem?

De Penge vi ikke har faaet kunde vi maaske med Nød og Savn have opsparet for, naar der var tilstrækkeligt, da at stifte et Hjem og opfylde vor Pligt som Medlem af et voksende Samfund; det er vi udelukket fra paa Grund af det jeg alt har sagt.

Til Slut dette, som skal være en kraftig Opfordring til vor Hovedbestyrelse til i Lighed med andre Organisationer, f. Eks. Københavns Politiforening (læs 2. Afdelings Motivering), arbejd med alle Kræfter for at vi ugifte og Enkemænd, som en lille Paaskønelse for Savn i den forløbne Periode, faar det samme Beløb i Supplementsstillæg for indeværende Aar, som de øvrige Medansatte.

Jeg vil yderligere haabe, at vor Hovedbestyrelse nu, i Kraft af Delegeretmødets enige Beslutninger og Udtalelser, vil sætte al Energi ind paa hurtigst muligt at faa Supplements-

stillægget for indeværende Aar trukket i Land, saaledes at første Udbetaling falder inden alt for længe.

J. A. J. Juuloft, Slagelse.

Hvad nøler vi efter?

Skal Dansk Lokomotivmands Forening ogsaa drive Nølepolitik? Har vi ikke længe nok taalt Minister Brandes' Fedtethed? Regeringen har Gang paa Gang smidt Millioner ud til Bønderne og set paa, at Handelsstanden har plukket os for den sidste Øre. — hvor længe skal vi være de eneste, der mærker Dyrtidens frygtelige Svøbe? Skatten rammer os til den sidste Øre. — at tænke sig, at en Tjenestemand med en Indtægt af 1800 Kr. giver lige saa meget i Skat, som en Gaardejer med en Besætning paa et halvt hundrede Kreaturer. Gør vi ikke Nar ad os selv, naar vi finder os i sligt? Lad os slutte Trop, tage Kampen op og lad dem saa tage Pengene, hvor de er at finde.

Det er Tiden nu, at vi staar for at skulle besætte Sønderjylland med Personale, og de Herrer mener den gaar strygende, naar de byder os fuld Godtgørelse. Men jeg haaber, at Lokomotivmændene vil se paa det med aabne Øjne. Det ser saa lovende ud, at man kan tjene en Nødskilling i disse vanskelige Tider; men hvor længe vil den Flothed blive ved, man har ikke set det tidligere, naar det underordnede Personale skulde nyde. — saa bliver det meget sjældent til deres Fordel.

Nej, mine Herrer, vi maa forlange Lønningsloven gennemført i indeværende Aar med tilbagevirkende Kraft fra 1. Januar, og saa ikke en Øre under det vort Delegeretmøde har bestemt. Vi maa og vil ikke finde os i en saadan Lunkenhed, som det der bydes paa fra den højtærede Lønningskommission. Og vil de Herrer saa ikke som vi. Naa, ja! Da gaar vi lige saa lystige fra Maskinen, som vi vilde gaa til den under gode Levevilkaar. Og det vil antagelig blive saaledes, selv om Klaus Berntsen staar og vifler os om Ørene med sit Spanskrør.

K. Jørgensen.

Fuld Arbejdsydelse.

I Betragtning af, at Statsbanerne af sit Personale fordrer fuld Arbejdsydelse for derigennem at sikre sig Nøjagtighed, Hurtighed, Sikkerhed og Regelmæssighed og Omsigt for Driften og at dette er fuldt ud nødvendigt kan ikke bestrides. Men hvorledes slaar det til med den fulde Arbejdsydelse, som i Betragtning af Arbejdets Art og Karakter altid burde være til Stede? Den fulde Arbejdsydelse er ikke mere, der er nemlig foregaaet en Forandring paa dette Omraade, hvis Aarsag har Forbindelse med Pengenes synkende Værdi.

Det ligger i Menneskets Natur at arbejde. Man søger det Arbejde ens Interesse og Lid slaar til. Man kan stille større eller mindre Fordringer til Livets Goder. Man kan være mere eller mindre driftig. De nødvendigeste Livsfordringer maa ens Arbejde imidlertid kunde give for at holde Interessen fangen. Kan det ikke det, vil den driftige søge andre Arbejdsfelter; den mindre driftiges Interesse vil slappes og kan for nogles Vedkommende have Indflydelse paa Bedømmelsen af sin Arbejdsværdi, hvilket igen kan give Anledning til daarligt Arbejde.

En fastlønnet driftig Mand vil, naar hans Betalingssevne formindskes eller svigter, søge at supplere sin Indtægt ved privat Arbejde (Bierhverv).

Mange er de Erhvervsgrene Tjenestemændene, tvungne af økonomiske Omstændigheder, maa gribe ind i, f. Eks. Handel, Agentur, Arbejdsudførelse af forskellig Art paa eget Værksted, Hjemmearbejde af forskellig Slags for Fabriksvirksomheder. Det, der for manges Vedkommende før var Fusk, Syssel eller Hvilearbejde, har de af Krigen medførte Forhold vist at være lønnende ved at udføre og udnytte Arbejdet rationelt, f. Eks. Fodtøjsarbejde, Fiskeri, Jagt og Havearbejde, for Havearbejdets Vedkommende Overgang til kultivatorbehandlet Jorddyrkning.

Men for at faa Udbytte af dette, af Bierhverv, maa der udføres et Stykke Arbejde, stort eller lille, mere eller mindre trættende og som maa udføres i de Hvilepavser Tjenesten levner. Den tilstrækkelige legemlige og aandelige Hvile vil saaledes i mange Tilfælde blive mangelfuld. Fordringen paa fuld Arbejdsydelse vil altsaa i saadanne Tilfælde ikke blive honoreret.

For de Tjenestemænds Vedkommende, som udelukkende helliger sig sit hjemlige Arbejde og sine hjemlige Pligter og sætter hele sin Arbejdskraft ind derpaa og for den derigennem opnaaede Løn skal udrede sine økono-

miske Forpligtelser, er Forholdet for Størstedelen saaledes, at de for Tiden stærkt tyn- gende hjemlige økonomiske Sorger, som en Kile slipper ind der, hvor Handle- og Dø- mekraften ikke maa svigte.

Lokomotivmændenes Arbejdsindsats er af den Beskaffenhed, at der af hans svigtende Omdømme kan afhænge Menneskeliv og ma- terielle Værdier.

Hvilken økonomisk trykket Lokomotiv- mand kan sige sig fri for under saadanne For- hold at have grebet sig selv i en saadan Sinds- situation for straks derpaa at bide sig i Læ- ben for at anspænde sig. — I Sandhed: Lo- komotivmanden paa Maskinen har Brug for den fulde Arbejdskraft, den fulde Omdømme til en efter Forholdene passende Udnyttelse af Kraften. Der tumles med Værdier, der tumles med en Kraft, hvis Sikkerhed og Øko- nomi ligger i den fulde Arbejdskraft. Er man lynget af økonomiske Sorger, vil der være Brud paa Agtpaagivenheden: Trods fuld Ind- sats Mangel paa fuld Arbejdsydelse.

A. W e d e b y e, Slagelse.

Aspiranterne.

Lokomotivfyrbøderaspiranterne rører paa sig, de føler dem ikke tilfredse med den Løn, der bydes dem af Staten, og de er nu enige om at kræve en betydelig Forhøjelse af Uge- lønnen.

Paa et Møde den 14. April har Aspiranterne vedtaget at kræve samme Løn, som oppebæres af Maskinarbejdere i Remisen paa laveste Sats.

Endvidere har Aspiranterne vedtaget, at de ikke vil lade sig ansætte forinden Lokomotiv- fyrbøderlønnen er bleven betydelig forhøjet og saaledes, at der ikke bliver Tab forbunden med Ansættelsen.

De har fremsendt Kravene gennem Dansk Smede- og Maskinarbejderforbunds Afdeling 7, som behandlede Spørgsmaalet paa et Møde Mandag d. 28. April.

Forhandlingen med Generaldirektoratet fandt Sted Tirsdag d. 29. April.

Da dette skrives, foreligger der intet, men vi skal i et senere Nummer redegøre for den- ne Sags Forløb.

Kjøbenhavns Kommunes Dyrtidstillæg.

Som sædvanlig skal Kjøbenhavns Kommune vise Staten den Vej man maa ind paa, idet Kommunen paa et Møde i Borgerrepræsentationen Torsdag den 24. April forhøjede sine Tjenestemænds Dyrtidstillæg, saaledes at de nu oppebærer 100 Kr. om Maaneden i Dyrtidstillæg fra 1. April.

Finansborgmester Jensen udtalte i sin Forrelæggelsestale, at man ikke mente i Øjeblikket at kunne gaa med til det ønskede 12 pCts Tillæg til Grundlønnen plus et højere Dyrtidstillæg.

Man faar af disse Udtalelser Indtrykket af, at man forudser Muligheden af at maatte skride til en saadan Forhøjelse som den ønskede, men at den eventuelt maa komme senere.

Vi vil haabe, at den danske Rigsdag og Regering vil strække sig noget videre end Kommunen denne Gang, naar vore Krav skal behandles, ikke alene fordi det er nødvendigt, men ogsaa fordi Statens Tjenestemænd gennemgaaende er daarligere økonomisk afslagne og fordi vor Lønningslov er ældre.

Staten plejer som Arbejdsgiver at indtage sidste Plads i Geledet — som den daarligste, de høje Herrer Lovgivere burde for en Gangs Syld gøre en Kraftanstrængelse og placere Staten, hvor den bør være, som første Mand i Rækken.

Generalsekretærskiftet.

Den 1. April forlod Generalsekretær Fr. V. Petersen Statsbanerne og udnævntes samtidig til Departementschef i Statsministeriet og Statsraadssekretær. Den ny Ordning af Statsbanerne er næppe helt fæstnet endnu og først nu skulde vel nogle af de Sager, der har Interesse for Lokomotivmændene have været bragt frem til Afgørelse. Den nu afgaaede Generalsekretær blev fornylig udnævnt til Formand for Ordrekommisionen, som lige er kommen i Gang med sit Arbejde.

Den nyudnævnte Generalsekretær, F. Hoskiær, var tidligere Kontorchef i Generaldirektoratets 1. Ekspeditionskontor.

Vi haaber, at den nye Leder af Generaldirektoratet vil vise vor Organisation den samme Forstaaelse, som mødte os hos den nu afgaaede Leder, til Gavn for Personalet og den Institution vi tjener.

Støt vor Organisation i Ord og Gerning.

25 Aars Jubilæum.

A. E. Rasmussen.

Den 8. Maj kan Lokomotivmester A. E. Rasmussen, Langaa, fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse ved Statsbanerne. Jubilæren har lært paa Statsbanernes Værksteder, men tog nogen Tid efter at have udlært til Kongo som Maskinassistent. R. blev genansat den 8. Maj 1894 paa Ar. Værksted og blev forfremmet til Lokomotivformand i Struer den 1. April 1909.

Lokomotivmester Rasmussen er en god Overordnet, der til enhver Tid tager Hensyn til Organisationens Ønsker og Krav til ham i tjenstlige Sager.

Vi bringer Lokomotivmester R. vore bedste Ønsker paa Mindedagen med Tak for godt Samarbejde.

Sammenbrudet af det russiske Jernbanevæsen og Industri.

Ved Otto Bendixen.

Han er den løsladte Slave og uduelig til nogen som helst bevidst Varetagelse af sine Interesser, bliver han til blind Deltager for de Humbugsmagere, som smigrer for ham. Derfor staar ogsaa hele Bevægelsen i den vildeste Anarkis Tegn. Begrebet om Ret og Overholdelse af Kontrakter er blevet Arbejderen fremmed under hans Stands Udviklingsproces. Efterkrav med tilbagevirkende Kraft, strækkende sig over et Aar tilbage, eller Lønbetaling for Strejketid gentager sig stadig. Voldgiftskendelser, der ikke falder ud efter Ønske, bryder intet Menneske sig om. Og hvad falder for den russiske Arbejder ikke ind under Begrebet Arbejdsindstilling (Sabastowka): Mord af Ingeniører, Værkmestre, Forjagning eller Fængsling af ledende Ledere, Sabotage, Brandstiftelse, det hedder altsammen Strejke. Vil Bedriften saa ikke mere gaa, da bliver Værkførerne osv. anholdt og med Magt tvunget til Medarbejde. Hyppigt vælger Arbejdsstyrken sin egen Driftsleder eller beslutter at betragte Ingeniørerne som deres Ansatte, og der bliver da anvendt Prygl og lignende „Belæringer“ imod dem fra de nye Herrers Side. Man maa gøre sig disse Forhold klar for at forstaa, hvilken Opløsning, Ruslands Industri er kommet i. Af den opagiterede Arbejderklasse bliver hele Folkeøkonomien undergravel og lagt øde. Den „ikke“ arbejdende Klasse, der pukkende paa deres Magt paalægger Almenheden vilkaarligt uhyre Byrder, men afslaa og forpurrer enhver alvorlig Præstation, lammer Landets Produktion. Hvilken Meningsløshed de umættelige Krav indeholder, fremgaar af en Overslagsberegning i „Nowoje Wremja“ fra 27. Juni, hvorefter den fulde Tilfredsstillelse af Arbejderstandens Ønsker for hele Landets Industri vilde betyde en Lønsum paa 9½ Milliarder Rubler — mod en til 15 Milliarder anslaaet Nationalindtægt, altsaa 2/3. Herved maa tages i Betragtning, at i et udpræget Agerbrugsland som Rusland udgør Ar-

bejderstanden kun ca. 5 pCt. af Befolkningen. Overalt gør Bestræbelserne sig gældende at oprette Arbejdermonopoler. I Wolgabien Zaritzyn har et egenmægtigt Tvangslav af 3500 Ladearbejdere i Havnen og paa Banen, Kvinder og halvvoksne Knøse indbefattet, fastsat Daglønnen til 13 Rubler (ca. 25 Kr.) med 8 Timers „Tilstedeværelse“, hvorved der i disse 8 Timer er indbefattet en 3 Timers Middagspavse, og af hver af de øvrige Timer er 15 Minutter bestemt til „at trække Vejret og gaa i Luften i“ („Nowoje Wremja“ fra 15. Juli); det udgør altsaa ca. 25 Kr. for en virkelig Arbejdstid paa 3¾ Time eller ca. 6 Kr. i Timen mod en tidligere almindelig Dagløn paa ca. 1,75—3,50 Kr.! Det er systematisk Lediggang og en ondsindet Lammelse af al Industri. Hvilke Følger saadanne anmassende Overgreb maa have for Folkevelstanden kan man udmaale. Den fordums Indkøbspris paa Raajern, 40 Kopek, var i Maj steget til 1,60 (det firdobbelte) og truede med at skulde beregnes til det ti-dobbelte, 4 Rubler, naar man vilde tilstaa Folkene („Russkoje Slowo“ fra 26. Maj). For Jernerts, der i Fredstid produceredes for 9,75 Kopek, opviste i Marts 1917 (Begyndelsen af Revolutionen) en Pris af 15,5 Kopek. Nu maa det paa Grund af Grubernes Indrømmelser anslaaes til 25,5 Kopek; men efter de nuværende Lønkrav til 42 Kopek (officielle „Torgowo-Promyslennaja Gasetta“ fra 24. Juli). Endnu et Eksempel fra Moskwas Tekstilindustri. Efter det samme Blad fra 10. Juli fik Væverne i 1914 gennemsnitlig 0,91 Rubler pr. Dag, 1917 1,75 Rubel. Fabrikanterne tilstaa nu 3,25 Rubel, dog Væverne forlanger bestemt 5 Rubler. Og „Ruskija Wjedomosti“ beretter allerede den 26. Maj fra Iwanowo Wosnessensk, at Fabrikkerne forgæves har tilbudt den firdobbelte Fredsløn uden at kunne bryde Folkenes Stiv-sind.

Resultatet af disse politiske Kampe, som føres over paa økonomiske Forhold, er foruden Dyrtiden, at de nødvendigeste Fornødenheder utilfredsstilles. Ruslands rigeste Skatte forbliver uhævede, og Arbejderne selv bliver tilsidst brødløse. Allerede melder Bladene om Arbejdsløshed. Ifølge „Russkoje

Slovo" fra 28. Juni havde Arbejdsminister Skobelev stillet Krigsfangernes Afskedigelse i Udsigt, for at skaffe de ledige Arbejdere Plads. Paa den Maade truer altsaa Stilstanden Rigets mægtigste Produktionskræfter. Og saa „Djenj“ fra 1. Juli taler allerede om denne begyndende „Demobilisering“ af Industrien. At dette ikke er Overdrivelse, fremgaar af Betragtningerne over den sydrussiske Hytte- og Højovnsindustri. 18 Værker, der opviser en Aktiekapital paa 195 Millioner Rubler, havde med en samlet Omsætning af 75 Mill. Rubler allerede tilstaaet Arbejderne Lønforhøjelser til et Beløb af 64 Mill. Rubler, da yderligere Krav blev rejste, som vilde give en yderligere Forøgelse af 240 Mill. Rubler om Aaret. Inden et Aar vilde saaledes den samlede Anlægs kapital være udleveret Arbejderne og i bogstavelig Forstand opspist af dem.

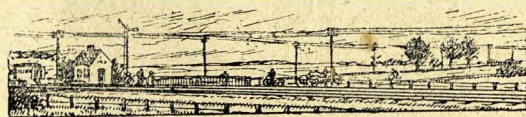
Det er ganske klart: Den politiske Uro, der næres af de økonomisk ganske uskoledede Masser, undergraver ikke alene Industrianlægene, men truer med finansielt at ødelægge dem fuldstændig. Ruinen staar for Døren. Det er et Hovedeksempel paa, hvorledes ved Letsindighed eller som her ved fuldstændig Bortfald af borgerlig Tugt og Orden, højtudviklede og derfor meget følsomme Industrier vies til Forfald. Økonomiske Fordringer er allerede under det gamle Regimente som ogsaa andre Steder ofte nok blevet skubbet frem til maskerede politiske Hensigter. Nu forbliver det ikke mere ved saadant Paa-skud. Den Gang bestod dog alligevel et vist logisk Baand mellem de forelagte Krav og de indesluttede Hensigter. Nu stiller man ganske simpelt Fordringer, der økonomisk er rent ud uopfyldelige og betyder den russiske Industris Ruin.

Den tyske Industri har ikke været udsat for den Slags. De faa Arbejdsindstillinger efter bolshevikisk Mønster var betydningsløse.

Østrig danner saavel med Hensyn til dets Folkstammers Sammensætning som deres Dannelse og Skatteevne i mange Retninger Overgangen til Rusland. Endnu har den besindige Del af Arbejderstanden Overhaand, men

lignende Strømninger som i Rusland finder Efterligning. Lønningerne stiger vældigt, i samme Grad som Arbejdsydelsen synker; kun Tysklands Forbillede kan igen bringe Østrigs Industri i Orden.

(Sluttet.)

25 Aars Jubilæum.

I. E. C. Nielsen.

Lokomotivfører C. Nielsen, Nyborg fejrede den 1. Maj 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lokomotivmand. Jubilaren er udgaet fra Aarhus Værksted og fik ved sin Ansættelse som Lokomotivfyrbøder Station i Assens. Ved Forfremmelse til Lokomotivfører kom N. til Nyborg og har siden gjort Tjeneste paa den fynske Hovedbane. Jubilaren er et godt og trofast Medlem af sin Organisation. Vi benytter Anledningen til at bringe ham vor hjerteligste Lykønskning.

H. D. J. Raarup.

Den 1. Maj er det 25 Aar siden Lokomotivfører *H. D. J. Raarup*, Aarhus H., blev ansat som Lokomotivmand. Hans Raarup er godt kendt blandt Lokomotivmændene for sin varme Interesse og flereaarige Virksomhed for vor Organisation, af hvis Hovedbestyrelse han en Tid var Medlem. Jubilaren har forstaaet at vinde alle sine Medansattes Agtelse. Vi ønsker ham hjertelig til Lykke paa Festdagen, forenet med en Tak for godt Arbejde for vor Organisation. —

Lokomotivfører *I. P. S. Bang*, Vejle, kan ligeledes fejre sit 25 Aars Jubilæum den 1. Maj. — Sophus Bang har, som den stille og rolige Mand, han er, aldrig deltaget i det egentlige Foreningsarbejde, men han har som den gode Kammerat altid staaet ved sine Standsfællers Side i Kampen for vore Livsvilkaar. Jubilaren har ved sin stille, bramfrie Færd vundet sig mange Venner blandt sine Medansatte og vi ønsker ham hjertelig til Lykke paa Mindedagen.

40 Aars Jubilæum.

Lokomotivfører *A. F. Jeppesen* kan den 1. Maj fejre sit 40 aarige Jubilæum i Statsbanernes Tjeneste, idet Hr. Jeppesen den 1. Maj 1879 ansattes som Maskinarbejder i daværende sjællandske Jernbaners Maskinværksteder i København. Jubilaren ansattes som Lokomotivfyrbøder 1. Oktober 1884 og blev forfremmet til Lokomotivfører 1. August 1887 og har siden 1892 kørt paa Nord- og Kystbanen. J. er endnu en rask Mand, der udfører sin Tjeneste paa Maskinen med aldrig svigtende Paapasselighed, agtet af Kolleger og Medansatte.

Der blev i Dagens Anledning overrakt Jubilaren et

Diplom fra Generaldirektoratet for 40 Aars Tjeneste ved Statsbanerne af Hr. Sektionschef Hunderup, som hertil føjede sin Lykønskning og Tak for godt Samarbejde.

Lokomotivførerkitlerne.

Lokomotivførerkredsen har gentagne Gange rettel Henvendelse i Generaldirektoratet paa Grund af den meget sendrægtige Levering af Lokomotivførerkitlerne. Under 24. Januar d. A. sendte Kredsen Skrivelse ind herom.

Herpaa er under 7. April indløbet følgende Svar:

Under Henviisning til Forøringens Skrivelse af 24. Januar d. A., J. M.: 543, vedrørende den ved Generaldirektoratets Skrivelse af 6. September 1917, J. M., M. S. 7220, bevilgede Udlevering af Kitler til Lokomotivførere skal man herved meddele, at den paa-gældende Udlevering er bleven forsinket som Følge af Vanskelighederne ved at fremskaffe de til Kitlernes Forfærdigelse fornødne Stoffer, men at den kan ventes tilendebragt i den nærmeste Fremtid.

Andersen Alstrup.

E. Lunn.

Man ofrer af det Lidet, man har.

Gang paa Gang ser man, at Lokomotivmændene ofrer af det lidet de har for at lindre Nøden, hvor denne er større end den er hos dem selv. Den spanske Syge har bragt Sorg og Nød i mange smaa Hjem, saaledes ogsaa i det lille Hjem efter vor Kollega, Lfb. (107) A. V. Nilsson, Kbhvn. Gb. Det er tungt for en ung Hustru at miste sin Forsørger i saa ung en Alder, og ikke mindst, naar Hustruen svagelig skal gaa Fremtiden i Møde som Moder til smaa Børn, uden Udsigt til at kunde holde Hjemmet sammen.

Man har derfor gennem Lister appelleret til Lokomotivmændene om et lille Bidrag til Lindring af den første og største Nød og beder

herigennem de Lokomotivmænd, som har gjort sit til at Beløbet blev saa stort, modtage min Tak. Vær forvisset om, at Beløbet kom hvor det tiltrængtes og at det har bragt Glæde og Mod i det lille Hjem. En Tak til Lokomotivmester Clausen for Velvilligheden med Hensyn til Indkasseringen af Bidragene paa Kbhvn. Gb.

Oluf Carlsen.

Paa Listerne indkom ialt 1236 Kr. saaledes fordelt: Lokf. Kbhvn. Gb. 327 Kr., Lokfrb. samme Sted 581 Kr., Lokfrb. i Aarhus 177 Kr., Lokfrb. Kbhvn. Øbro 109 Kr. og Lokfrb. Kbhvn. H. 42 Kr.

Forbyttet Hat.

Ved D. L. F.s Delegeretmøde i Teknologisk Institut har jeg faaet en ny blaagraa Borsaline-Hat forbyttet med en lignende farvet. I Hatten staar: Jens Fusager, Viborg. Vedkommende bedes henvende sig til undertegnede

Chr. Morgen,
Lokfyrb. Viborg.

Hjertelig Tak

Lokomotivførere, Kjbhvn. Gb., og Lokomotivfyrb., Kjbhvn. Gb., H. Ø., og Aarhus, bedes modtage min hjerteligste Tak for den store Pengegave, som er bleven mig skænket efter min Mand, Lokomotivfyrbøder A. V. Nilssons Død.

Thyra Nilsson,
Kjøbenhavn.

Min bedste Tak til enhver, der var med til at gøre min Jubilæumsdag saa festlig og højtidelig for mig. Nyborg i April.

Th. Vaaben.

Jeg beder alle dem, som sendte mig en Hilsen og som bidrog til at gøre min Jubilæumsdag til en Højtidsdag for mig at modtage min hjerteligste Tak.

C. C. M. Andersen, Kh. Gb.

Rettelse til Adressefortegnelsen.

Roskilde Lfb. Afd. Formands Navn og Adr. rettes til: C. A. Olsen, Villa „Ørsted“, Skovbovængets Alle, og Kassererens Navn og Adr. rettes til: F. H. Pedersen, Jernbanevej Nr. 2.

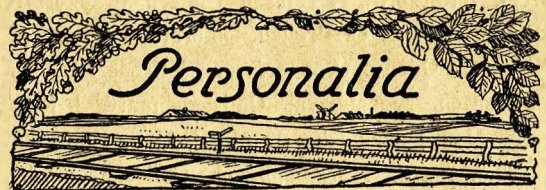
Vamdrup Lkf. Afd. Kasserers Navn og Adresse rettes til C. M. Christensen, Danmarksgade.

Rettelser.

Følgende Trykfejl i Nr. 8 bedes rettet.

Det sidste Ord i Artiklen: »Lokomotivets Udvikling og Lokomotivpersonalets Uddannelse« — *Organisationen* skal være *Administrationen*.

Paa Side 101, 15. Linie f. o. rettes »N. L. Hansen« til »M. F. Appel, Str.«

Nedennævnte Lokomotivførere er efter Ansøgning fra den 1. April d. A. forflyttede saaledes:

J. R. Larsen, Viborg, til Københavns Godsbanegaard. C. O. Jørgensen, Skanderborg, til Roskilde. N. C. Henriksen, Vamdrup, til Københavns Godsbanegaard. C. T. Bjørnsten, Københavns Godsbanegaard, til Helsingør. C. Ankerstjerne, Struer, til Randers. A. M. Kongstad, Thisted, til Nyborg. S. M. Sørensen, Glyngøre, til Viborg. S. O. Larsen, Gjedser, til Thisted. H. C. Larsen, Gjedser, til Helsingør. L. Andersen, Struer, til Randers. P. M. Johansen, Gjedser, til Korsør. J. S. Christensen, Brande, til Skanderborg. V. Hansen, Struer, til Nyborg. A. Hansen, Brande, til Fredericia. C. V. C. J. Petersen, Brande, til Nyborg. J. K. H. Larsen, Københavns Godsbanegaard, til Roskilde. H. C. Petersen, Københavns Godsbanegaard, til Roskilde. N. H. Jakobsen, Brande, til Nyborg. R. A. Pedersen, Vamdrup, til Nyborg. A. M. Jensen, Københavns Godsbanegaard, til Ny-

borg. N. E. K. Johansen, Gjedser, til Korsør, og H. M. Pedersen, Thisted, til Fredericia.

Nedennævnte Lokomotivfyrbødere er fra den 1. April d. A. forfremmede til Lokomotivførere, nemlig:

A. G. Larsen, Københavns Godsbanegaard i Københavns Godsbanegaard. A. R. S. Borg, Københavns Godsbanegaard, i Københavns Godsbanegaard. J. C. Tegner, Københavns Godsbanegaard, i Københavns Godsbanegaard. J. M. Lydersen, Aarhus Ø., i Fredericia. H. P. F. Petersen, Roskilde, i Roskilde. S. O. Mortensen, Masnedsund, i Masnedsund. F. W. Olsen, Nykjøbing, M. (Rangerfører), i Struer. C. M. Johansen, Københavns Godsbanegaard, i Københavns Godsbanegaard. R. P. M. Mortensen, Odense (Rangerfører), i Fredericia. L. P. Jespersen, Aarhus H., i Thisted. A. Storm, Nyborg, i Nyborg. E. C. J. Christensen, Københavns Godsbanegaard, i Københavns Godsbanegaard. H. J. C. Mouritzen, Horsens (Rangerfører), i Fredericia. A. C. Wedebye, Slagelse, i Korsør. J. Jensen, Viborg, i Gjedser. J. J. Jensen, Aarhus H., i Brande. O. B. Olsen, Østerbro, i Østerbro. K. F. Kristiansen, Korsør, i Korsør. H. A. E. Hansen, Næstved (Rangerfører), i Korsør. T. Hansen (Skjern (Rangerfører), i Fredericia. C. G. Frølich, Østerbro, i Østerbro. H. V. Jepsen, Odense (Rangerfører), i Fredericia. L. C. Christensen, Københavns Godsbanegaard, i Københavns Godsbanegaard. A. M. F. Bolt, Københavns Godsbanegaard, i Københavns Godsbanegaard. L. Christensen, Aarhus H., i Brande. E. G. Dreyer, Kolding (Rangerfører), i Roskilde. H. M. Wollenberg, Aarhus H., i Brande. C. Nielsen, Københavns Godsbanegaard, i Københavns Godsbanegaard. H. P. C. Jensen, Fredericia, i Fredericia. F. L. Frederiksen, Københavns Godsbanegaard, i Københavns Godsbanegaard. C. S. N. Sandberg, Esbjerg, i Brande. A. E. Jensen, Hillerød (Rangerfører), i Helsingør. V. Brøgger, Slagelse, i Korsør. K. K. O. Johansen, Københavns Godsbanegaard, i Østerbro. J. G. E. Paulsen, Østerbro, i Helsingør. J. A. Jacobsen, Københavns Godsbanegaard, i Roskilde. J. A. Jensen, Københavns Godsbanegaard, i Orehoved. A. R. Laursen, Københavns Godsbanegaard, i Roskilde. N. L. Laursen, Randers, i Vamdrup. C. C. V. Eland, Aarhus H., i Fredericia. N. N. Frandsen, Aalborg, i Aalborg. J. C. H. Kok, Aarhus H., i Fredericia. J. H. K. Deding, Aarhus H., i Helsingør. G. P. Andersen, Københavns Godsbanegaard, i Københavns

Godsbanegaard. A. L. V. Christensen, Københavns Godsbanegaard, i Korsør. N. K. V. S. Nielsen, Kolding (Rangerfører), i Fredericia. E. Olsen, Aarhus Ø., i Vamdrup. H. J. Jensen, Korsør, i Korsør. R. Nielsen, Nyborg, i Nyborg. O. M. Sørensen, Korsør, i Korsør. M. Henriksen, Københavns Godsbanegaard, i Masnedsund. A. N. Andersen, Nyborg, i Nyborg. C. F. Andreasen, Københavns Godsbanegaard, i Korsør. F. Nielsen, Københavns Godsbanegaard, i Fredericia. R. C. G. Schultz, Københavns Godsbanegaard, i Helsingør. C. V. Christensen, Københavns Godsbanegaard, i Masnedsund. P. Petersen, Nyborg, i Nyborg. J. P. Nielsen, Københavns Godsbanegaard, i Masnedsund. J. C. Jakobsen, Odense (Rangerfører), i Assens. N. C. Knudsen, Københavns Godsbanegaard, i Masnedsund. J. C. Sørensen, Nyborg, i Nyborg. S. V. Andersen, Københavns Godsbanegaard, i Masnedsund. K. R. J. Olsen, Københavns Godsbanegaard, i Helsingør. M. L. Mørck, Nyborg, i Nyborg. P. S. Stoltzner, Københavns Godsbanegaard, i Gjedser. O. Karlsen, Slagelse, i Korsør. T. P. Madsen, Aarhus H., i Fredericia. C. N. Laursen, Horsens (Rangerfører), i Fredericia. S. Rasmussen, Aarhus H., i Fredericia. O. H. Christensen, Aarhus H., i Fredericia. A. Madsen, Fredericia, i Fredericia. A. P. Slot, Fredericia, i Fredericia. R. C. Vilmar, Gjedser, i Gjedser. H. L. P. Møller, Skanderborg, i Fredericia. V. F. Jensen, Viborg, i Helsingør. A. V. Kristensen, Slagelse, i Korsør. V. J. H. Olsen, Aarhus H., i Fredericia. C. A. Nielsen, Helsingør, i Helsingør. C. M. Sørensen, Aarhus H., i Fredericia. H. V. J. Helmert, Struer, i Fredericia. C. S. Schmidt, Aalborg, i Fredericia. O. T. J. C. V. E. Hanson, Fredericia, i Fredericia. A. C. Pedersen, Aarhus H., i Gjedser. C. H. Nissen, Aarhus H., i Masnedsund. A. C. A. Rønaa, Aarhus H., i Masnedsund. C. K. Christensen, Struer, i Struer. S. V. Christiansen, Vejle H. (Rangerfører), i Gjedser. L. Eriksen, Helsingør, i Korsør. J. K. Holm, Aarhus H., i Glyngøre. B. M. J. Boldreel, Odense (Rangerfører), i Orehoved. J. G. Agershøj, Københavns Godsbanegaard, i Gjedser. C. M. S. Christensen, Korsør, i Korsør. H. Jørgensen, Struer, i Struer. S. Hansen, Frederikshavn, i Gjedser. H. V. Jørgensen, Roskilde, i Roskilde. H. Jensen, Nyborg, i Nyborg. P. B. Kirk, Ringkjøbing, i Gjedser. G. O. L. Christensen, Hjørring, i Hjørring vedblivende med Funktion som Depotforstander. S. P. Rasmussen, Aarhus H., i Gjedser, og C. F. Olsen, Helsingør (i Helsingør indtil videre).

Forflyttelse efter Ansøgning under 22—4—19:
Lokf. H. M. K. Henriksen, Kbhavns Gb., til Fredericia.
Fra 1—5—19.

Lokf. A. C. E. Horn, Struer, til Viborg.

Lokfyrb. J. Knudsen, Glyngøre, til Københavns Gb.

” N. M. Jensen, Holstebro, til Frederikshavn.

” J. C. Jensen, Struer, til Viborg.

Ændret Stationering:

Nyudnævnt Lokomotivfører F. Nielsen er stationeret

ved Københavns. Gb fra 1. April 1919 i Stedet for som først bestemt i Fredericia.

HAFNIA

Samlede Garantimidler pr. 1. Januar 1919
ca. 95 Millioner Kroner.

Samlet Forsikringsbestand pr. 1. Jan. 1919
ca. 350 Millioner Kroner.

Nørrebro's Vinimport

ROBERT BERTHELSEN Tlf. Taga 1300

Stort Lager af 1ste Klasses Vine & Spirituosa. - - Billigste Priser.

C. D. Fønders Vinhandel,

Istedgade 55.
Telf. V. 7201.

Bedste og billigste Indkøbssted paa Vesterbro for
Vine og Spirituosa.

SPIRITUOSA SKRAA, CIGARER

OG VINE - - - OG TOBAK - - -

købes billigst i
Cigarforretningen, Istedgade 18.

Emanuel Møller & Co., Vinhandlere,

St. Pederstræde 34 og 36 (ved Vestervold). Telefoner 4518—2897

Kvaliteten gør Udslaget.
Ved nye Etableringer og eventuelt Skifte af Leverandør vil d'Hrr. Købmænd ikke blive skuffede ved at træde i Forretningsforbindelse med os. Som Grund for dette atanføres, vi siden Etableringsaaret 1895 har opnaaet en meget betydelig Omsætning

Kranse — Buketter — Blomsterdekorationer

Blomsterforretningen „Bellis“,

Foreninger 10 pCt. Ved Martin Griebel.

St. Kongensgade 90 :: Telefon: Palæ 590 y.

N. P. Pedersen,

Kleinsmedie og Maskinværksted,
HEIMDALSGADE 13.

Reparationer af saavel Kraft- som
Arbejdsmaskiner udføres. Reserve-
dele til Kakkelovne.

Alt solidt, hurtigt og billigt.

Frederiksberg Lejebibliothek.

Bog-, Musik- & Papirhandel.

H. SINDAHL PEDERSEN.

Gl. Kongevej 113. Tlf. 2892.

(Hjørnet af Alhambravej.)

Fiskehuset Kingo.

Vesterbrogade 107.

Anbefaler sig med alle
Aarstiders Fiskesorter.

E. Hansen

Bøger © Papir © Musik
© Galanteri ©

Blaagaardsgade 27.

Damehatte

Altid Nyheder

Altid billigst - -

A/S Zillmer,

Istedgade 126.

Bemærk! Gamle Hatte ompresses billigt

Vesterbro's Skotøjshus

15, Absalonsgade 15,

ber være Deres FODTØJ

Leverandør i

Forretningen grundlagt 1879.

Et hygiejnisk, fuldkomment og
billigt

Varmeanlæg for Villaer

K. Thomsens
Friskluft - Centralvarme
installeres i enhver, ogsaa ældre
Villaer

● Varmt Vand til Køkken og
Bad.

Glimrende anbefalet.

Forlang Prospekt.
Projekt og Tilbud udarbejdes gratis.

K. Thomsen & Co.

Vestervoldgade 4
København B.

Støt vore Annoncører

Annonce-Expeditioner:

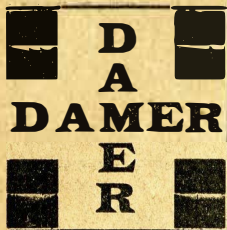
For Kjøbenhavn: Chr. Hylver, Sommerstedgade 22^a,
Telefon Vester 4011.

For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgd. 14, Odense.
Telefon 2288.

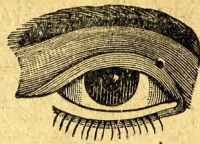
Udgaar 2 Gange maanedlig.

Redaktion: Vesterbrogade 98 a^a, Kjøbenhavn B.
Tlf. Vester 2895 v.

Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig,
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Lad Deres gamle
Vinterhat ompresse, den bliver som ny.
Nye Velour-, Filt- og Flejeshatte til Fabrikpris.
NØRREBROG. 169

Komplet Lager af
Briller og **Pincenez**
Edvard Møller
Brillehuset - Vesterbrogade 36.

Husk
Victualie & Paalægsforretningen
Haderslevgade 30
1. Kl. Varer :: Billige Priser.

Højeste Laan
paa Klasse- og Koloniallodder.
Gevinster udbetales billigst.
R. JENSEN, Nansensgade 32.
Telefon 3279.

V.H. Jessen, Bageri & Conditøri
24. Dybbølsgade 24 - Telefon 9058 - 3442
anbefaler sig til Hrr. Lokomotivmænd med 1ste Kl.s Varer.
Bestillinger paa større og mindre Kager til Selvkaber modtages.

Blomster - Kranse
Blomster- og Urtefrø - Friske Varer - Rimelige Priser
Vesterælledvej 67, Johs. E. Becker
vis à vis „Ny Ravnsborg“. Telf Vester 7365

Den danske Bondestands Sygekasse
København B. **Bernstorffsgade 25** Telf. Byen 576.
optager i Hjælpekasseafdelingen alle Lokomotivfunktionærer. uanset hvor de er bosiddende i Danmark. Lavt Kontingent. Gratis Ulykkesforsikring. Sygekassen tæller blandt sine Medlemmer flere Hundrede Lokomotivfunktionærer Landet over
Paa Steder, hvor Sygekassen ikke er repræsenteret, kan antages en dygtig Udbetalt Hjælp ca. 2 Milli. Kr. Repræsentant. Formue Kr. 58000,00

Chr. Hee's Eftf.
Niels Juelsgade 6¹.
Telefon 3581.

Modtager
— alt til Bortsalg ved Auktion. —
Bageriet Hj. af Jagtvej
og Borups Alle, anbefaler sig med
1. Klases Varer
til Jernbanefunktionærerne.
Ærbødigst **Georg Johansen.**

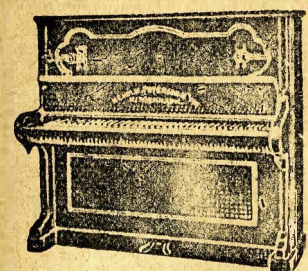
A/S LOUIS LILLIEQUIST
GARVERI & LÆDER-UDSALG
187, NØRREBROGADE 187.
KØBENHAVN L. TELF. TAGA 444.

Alle bør besøge
Kjole- og Bluselageret
Istedgade 67 1. t. h.
Kjoler, Bluser, Børnekjoler Uld, Silke, Floneller.
Bestillinger modtages
Smaa Priser.

DE FORENEDE
DAMPSENNEPSFABRIKKER A/S
KØBENHAVN K.

SENNEP
EDDIKE
- SOYA -
KULØR

VAREHUS „SCHULTZ“, Istedgade 134. Telefon 11372.
ALT I MANFAKTUR TIL BILLIGSTE PRISER.
SPECIALITET: Maskintøj, Skjorter, Underbeklædning, Drengetøj, Linned, Forklæder, Sengestyr.
Gevinstsedler modtages. Statsbanefunktionærer 5 pCt. Rabat.

Herm. N. Petersen & Søn Kgl. Hof Pianofabrik
Lev. til det spanske Hof.
PIANOER - - FLYGLER
Kontant Salg og billigste Afbetaling.

Bredgade 23 - København Filialer i alle større - - Provinsbyer - -

Julius Rasmussens Cafe Enghavehus - - - - -
- - - - Enghaveplads 12.
Elektrisk Lys og Kraft billigst **P. PEDERSEN,**
Telefon-Ringeledning - - - Elektriske Artikler aut. Installatør.
N. FRIHAVNSGADE 17.